

363. Ó, megsebzett Krisztusfő...

1. Ó, meg-seb-zett Krisz-tus - fő, Te kín - tól meg-gyö - tört!
Ó, tö - vi - sek közt vér - ző, Meg-csú-folt s ősz-sze - tört!

A leg-szebb arc Te vol - tál, Cso - dá - san tisz - ta, szent;

Ki most re - ád néz, meg - szán, Szív - ből kö-szön - te - lek.

2. Ó, tündöklő tekintet A nagy világ felett!
Ég, s föld hódol előtted, Nincs nálad fényesebb.
Most égő pillantásod Megtört, halványra vált;
Sok bűnöm meggyalázott És átkot szórt reád.
3. Mily sok kint túrtél értem És mennyi szenvedést!
Én halált érdemeltem, S Te haltál bűnömért;
Itt állok most, ne vess meg, Mint nyomorult, szegény;
Irgalmadért esengek, Ó, áldón nézz felém!
4. Ó, ismerj meg, jó pásztor, És vedd fel gondomat,
Mert íme tőled várom Én minden javamat.
Az ige édes mézét Te adod lelkemnek,
S a mennynek békeességét Te nyújtod szívemnek.
5. Ó, el ne távozz tőlem, Ha meg kell majd halnom;
A halálküzdelemben Légy vélem, Jézusom.
Ha szorongattatása Lesz az én szívemnek,
Légy Te vigasztalása A megtört lelkemnek.